

Djurskyddslag 4.4.1996/247

I enlighet med riksdagens beslut stadgas:

1 kap

Allmänna stadganden

1 §

Lagens syfte

Syftet med denna lag är att på bästa möjliga sätt skydda djur mot lidande, smärta och plåga.

Lagen syftar också till att främja djurens välbefinnande och god behandling av djur.

Genom denna lag genomförs även rådets direktiv 1999/22/EG om hållande av vilda djur i djurparker. (13.3.2003/220)

2 § (29.12.2006/1430)

Tillämpningsområde

Denna lag skall tillämpas på alla djur.

I fråga om jakt, fiske, medicinsk behandling av djur, avel, artificiell reproduktion av djur, försöksdjursverksamhet som bedrivs med ryggradsdjur, transport av djur, genteknik och naturskydd skall dessutom iakttas vad som särskilt bestäms om dessa.

2 kap

Djurhållning

3 §

Allmänna principer

Djur skall behandlas väl och de får inte åsamkas onödigt lidande. Det är förbjudet att åsamka djur onödig smärta eller plåga. Vid djurhållningen skall också djurens hälsa främjas och hänsyn tas till djurens fysiologiska och beteendemässiga behov.

Genom förordning kan utfärdas närmare stadganden om vad som skall anses åsamka djur onödigt lidande samt onödig smärta och plåga.

4 §

Förvaringsutrymme för djur

Ett förvaringsutrymme för djur skall vara tillräckligt rymligt, skyddande, ljusst, rent och tryggt samt även i övrigt ändamålsenligt med hänsyn till djurartens behov. Det är förbjudet att hålla djur på ett sätt som åsamkar onödigt lidande.

Genom förordning kan utfärdas närmare stadganden om krav på förvaringsutrymmen för djur. Genom förordning kan också stadgas att jord- och skogsbruksministeriet får meddela närmare föreskrifter om dessa.

5 §

Skötsel av djur

Djur som tagits om hand får inte lämnas utan skötsel eller överges. Djuren skall få tillräckligt med lämplig föda, dryck och annan behövlig skötsel. Djur som insjuknat skall få ändamålsenlig vård. Djurens välbefinnande och miljö skall kontrolleras tillräckligt ofta.

Genom förordning kan utfärdas närmare stadganden om krav på djurskötseln. Genom förordning kan också stadgas att jord- och skogsbruksministeriet får meddela närmare föreskrifter om dessa.

6 §

Behandling av djur

Det är förbjudet att överanstränga djur, att hålla dem i oskäligt sträng tukt, att dressera dem oskäligt strängt och att behandla dem alltför hårdhänt. Det är förbjudet att binda eller tjudra djur på ett sätt som åsamkar onödigt lidande. Djuren skall ges möjlighet att vila ordentligt och att röra sig.

Genom förordning kan utfärdas närmare stadganden om krav på behandling av djur. Genom förordning kan också stadgas att jord- och skogsbruksministeriet får meddela närmare föreskrifter om dessa.

7 §

Åtgärder som utförs på djur

Operationer och andra därmed jämförbara åtgärder som åsamkar smärta får utföras på djur endast om de behövs på grund av djurets sjukdom eller av någon därmed jämförbar orsak.

Åtgärden får utföras endast av en veterinär. Om den smärta som åtgärden vållar är lindrig och kortvarig eller om åtgärden inte tål uppskov, får den dock utföras även av någon annan än en veterinär.

Genom förordning kan avvikas från stadgandena i 1 och 2 mom. Genom förordning kan också stadgas att jord- och skogsbruksministeriet får bevilja undantag från stadgandena i 1 och 2 mom. Jord- och skogsbruksministeriet får dock inte bevilja undantag för utförande av sådana åtgärder som syftar till att göra ett djur stumt eller ändra djurets utseende. Jord- och skogsbruksministeriet får förbjuda att djur används vid tävlingar eller förevisas, om de har utsatts för en operation eller en åtgärd som är förbjuden enligt denna lag.

Vad som i 1 och 2 mom. bestäms om åtgärder som utförs på djur och om dem som utför dem tillämpas inte på användning av ryggradsdjur för försöksdjursverksamhet eller på användning av ryggradslösa djur för annan vetenskaplig forskning. (20.1.2006/63)

8 §

Avel och genteknik

Djurskyddssynpunkter och djurens hälsa skall beaktas vid avel.

Sådan avel och användning av avelsmetoder som kan åsamka djuret lidande eller medföra betydande men för djurets hälsa eller välbefinnande är förbjuden.

Utöver vad som bestäms i 1 mom. är det förbjudet att använda genteknik i syfte att förändra djurproduktionens kvantitet eller kvalitet, om det kan inverka menligt på djurens hälsa eller välbefinnande. I fråga om användning av genteknik vid försöksdjursverksamhet iakttas dock vad som bestäms särskilt. (20.1.2006/63)

Genom förordning kan utfärdas närmare stadganden om djurskyddskrav vid avel och vid användning av genteknik. Genom förordning kan även stadgas att jord- och skogsbruksministeriet får meddela närmare föreskrifter om djurskyddskrav vid avel och vid användning av genteknik.

9 §

Påverkande av djurens prestationsförmåga

Det är förbjudet att öka, minska eller upprätthålla djurens prestationsförmåga på konstlat sätt med läkemedel eller andra motsvarande ämnen eller preparat.

Då det misstänks att sådana ämnen eller preparat som avses i 1 mom. har använts, har veterinärer som utför tillsyn enligt denna lag rätt att få tillträde till de utrymmen där djuret hålls samt att ta behövliga prov. Djurets ägare och innehavare är skyldig att bistå veterinären vid provtagningen och att ge de upplysningar som behövs för tillsynen.

10 §

Påverkande av djurens produktionsförmåga

Det är förbjudet att öka djurens produktionsförmåga på konstlat sätt med läkemedel eller andra motsvarande ämnen eller preparat, om det inte kan visas att dessa inte åsamkar men för djurens hälsa eller välbefinnande.

Vid tillsyn över förbudet enligt 1 mom. skall i tillämpliga delar iakttas lagen om medicinsk behandling av djur (402/90).

L om medicinsk behandling av djur 402/1990 har upphävts genom L 617/1997.

11 §

Tvångsmatning av djur

Djur får inte tvångsmatas i gödningssyfte eller för ökande av produktionen.

12 §

Redskap, anordningar och ämnen

Sådana för vård, hantering, infångande, transport, bedövning eller avlivning av djur avsedda redskap, anordningar eller ämnen som uppenbart åsamkar ett djur onödig smärta eller plåga får inte tillverkas, importeras, säljas, överlåtas eller användas.

Jord- och skogsbruksministeriet bestämmer vilka redskap, anordningar och ämnen som skall anses vara sådana som uppenbart åsamkar djur onödig smärta eller plåga.

13 §

Tagande av vilda djur för uppfödning

Det är förbjudet att ta vilda däggdjur och fåglar för uppfödning, om det inte är fråga om infångande av djur som skall hållas i djurgård, farmuppfödning av djur i syfte att producera kött, ägg eller avelsdjur för kött- eller äggproduktion eller i viltvårdssyfte, tillfällig sjukvård för djuret eller något annat godtagbart tillfälligt behov eller vetenskapligt forskningsarbete.

Ett djur som har omhändertagits för tillfällig sjukvård eller för något annat godtagbart tillfälligt behov skall försättas i frihet då dess tillstånd möjliggör detta, om det kan antas att djuret utan svårighet anpassar sig till ett liv i naturtillstånd. Om djuret inte kan försättas i frihet och vården av det inte kan ordnas, skall djuret avlivas.

14 §

Sjuka eller skadade djur

Då ett sjukt eller skadat djur överlåts skall mottagaren underrättas om sjukdomen eller skadan.

Den som påträffar ett husdjur som är sjukt, skadat eller annars i hjälplöst tillstånd eller något annat djur som omhändertagits av människor skall själv hjälpa djuret eller göra anmälan därom till djurets ägare eller skötare eller till kommunalveterinären, den tjänsteinnehavare som utövar tillsyn över hälsoskyddet i kommunen eller polisen.

Är det oskäligt svårt att anträffa en person som nämns i 2 mom. och är djuret i sådant tillstånd att det är uppenbart grymt mot djuret att hålla det vid liv, får det avlivas. Om detta skall utan dröjsmål göras en anmälan som nämns i 2 mom.

Vilda djur som är sjuka, skadade eller annars i hjälplöst tillstånd skall hjälpas, om det är möjligt. Är djuret dock i sådant tillstånd att det är uppenbart grymt mot det att hålla det vid liv, skall djuret avlivas eller avlivningen ombesörjas.

15 §

Omhändertagna djur

Kommunen skall se till att inom dess område ordnas tillfällig skötsel av herrelösa hundar och katter samt motsvarande små sällskaps- och hobbydjur som påträffas och tas om hand.

Omhändertagna djur skall förvaras minst 15 dagar, varefter kommunen har rätt att sälja djuret, överlåta det på annat sätt eller avliva det.

Kommunen har rätt att av djurets ägare eller innehavare uppbära ersättning för kostnaderna för omhändertagande, skötsel och eventuell avlivning av djuret.

Om en anmälan om omhändertagande av en hund har gjorts till polisen enligt 55 § jaktlagen (615/93), skall denna underrätta kommunens mottagningsplats för herrelösa djur härom.

16 §

Djurtävlingar

Om djur vid en tävling kan bli utsatta för smärta, plåga eller oskälig påfrestning, skall tävlingsarrangören på egen bekostnad kalla till tävlingen en veterinär med uppgift att se till att denna lag och med stöd av den utfärdade stadganden och bestämmelser följs.

Regionförvaltningsverket kan vid behov på tävlingsarrangörens bekostnad förordna en veterinär att närvara vid tävlingen och övervaka att bestämmelserna och föreskrifterna om djurskydd följs. (22.12.2009/1477)

Jord- och skogsbruksministeriet får förbjuda sådana djurtävlingar eller motsvarande tillställningar där djuren kan åsamkas onödigt smärta eller onödigt lidande eller utsättas för oskälig påfrestning.

Vad denna paragraf och 17 § stadgar om tävlingar och övervakning av dem gäller också tillställningar där djurs avelsvärde, bruksvärde eller andra egenskaper testas på ett sätt som kan åsamka djuret smärta eller plåga eller utsätta det för oskälig påfrestning.

17 §

Övervakning av djurtävlingar

En i 16 § avsedd veterinär skall förbjuda användningen av djur vid tävlingar, om han har grundad anledning att misstänka att djuret används i strid med denna lag eller stadganden eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

Om djurets ägare eller innehavare inte följer ett av veterinären meddelat förbud, är tävlingsarrangören skyldig att hindra att djuret deltar i tävlingen. I detta syfte kan tävlingsarrangören avbryta tävlingen eller omhänderta djuret för den tid tävlingen pågår. Polisen skall vid behov ge tävlingsarrangören handräckning för verkställande av förbudet.

18 § (22.12.2009/1477)

Överlåtelse av djur som pris

Det är förbjudet att överlåta djur som pris vid lotterier och tävlingar. Regionförvaltningsverket kan av särskilda skäl bevilja undantag från förbudet.

19 §

Utställande av djur och användning av djur vid förevisningar

Utställande av djur och användning av djur vid fotografering eller filminspelning eller vid andra förevisningar får inte åsamka djuren smärta eller plåga.

Utan hinder av 1 mom. får kommunalveterinären av särskilda skäl ge tillstånd till sådan verksamhet enligt 1 mom. som kan åsamka djuren lindrig smärta eller plåga. Om verksamhet enligt 1 mom. bedrivs i flera kommuner, ska tillstånd dock sökas hos det regionförvaltningsverk inom vars verksamhetsområde verksamheten huvudsakligen bedrivs. Tillståndet kan förenas med villkor som behövs från djurskyddssynpunkt. Tillståndet kan återkallas, om tillståndsvillkoren inte iakttas. (22.12.2009/1477)

I fråga om sådan fotografering och filminspelning som sker i det syfte som anges i 8 § i lagen om försöksdjursverksamhet (62/2006) skall bestämmelserna i den nämnda lagen tillämpas. (20.1.2006/63)

20 § (22.12.2009/1477)

Djurparker och permanenta djurutställningar

I denna lag avses med *djurpark* en permanent anläggning där i huvudsak djur som tillhör vilda arter hålls för att förevisas för allmänheten. Med *permanent djurutställning* avses en permanent anläggning där enbart eller i huvudsak djur som inte tillhör vilda arter hålls för att förevisas för allmänheten, eller där det förevisade antalet vilda djur eller arter är litet.

Djur får förevisas i djurparker och permanenta djurutställningar endast med tillstånd av regionförvaltningsverket. Tillstånd att hålla en djurpark och en permanent djurutställning ska sökas hos det regionförvaltningsverk inom vars verksamhetsområde djurparken eller den permanenta djurutställningen är belägen.

Djurparkerna ska bidra till att skydda den vilda faunan och bevara den biologiska mångfalden. I detta syfte ska djurparkerna tillhandahålla allmänheten information om de förevisade arterna och deras naturliga livsmiljöer. Djurparkerna ska därtill delta i

- 1) forskning som främjar bevarandet av djurarter,
- 2) utbildning som ger kunskaper om bevarandet av djurarter,
- 3) informationsutbyte om arternas bevarande, eller
- 4) uppfödning av djurarter i fångenskap, återinplantering eller återinförande av arter till ett liv i vilt tillstånd, när detta är ändamålsenligt.

Utöver vad som i 39 § föreskrivs om inspektion kan regionförvaltningsverket inspektera att kraven i 3 mom. i denna paragraf iakttas i djurparkerna.

20 a § (22.12.2009/1477)

Cirkusar och ambulerande djurutställningar

Djur får användas på cirkusar och vid andra därmed jämförbara föreställningar där djuren visar färdigheter som de har blivit lärda, samt förevisas i ambulerande djurutställningar endast med tillstånd av regionförvaltningsverket. Om det enligt den kunskap som är tillgänglig inte

går att ordna från djurskyddssynpunkt godtagbara förhållanden för någon djurart på cirkusar och vid andra därmed jämförbara föreställningar eller i ambulerande djurutställningar eller om användningen av någon djurart på cirkusar eller vid andra därmed jämförbara föreställningar inte enligt den kunskap som är tillgänglig kan anses godtagbar från djurskyddssynpunkt, kan genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet utfärdas förbud mot att djurarten används på cirkusar och vid andra därmed jämförbara föreställningar eller förevisas i ambulerande djurutställningar.

Tillstånd att driva en inhemsk cirkus eller att ordna någon annan därmed jämförbar föreställning eller en inhemsk ambulerande djurutställning ska sökas hos det regionförvaltningsverk inom vars verksamhetsområde den som äger cirkusen eller den därmed jämförbara föreställningen eller djurutställningen har sin hemort. Tillstånd att driva en utländsk cirkus eller att ordna en därmed jämförbar föreställning eller en utländsk ambulerande djurutställning ska sökas hos det regionförvaltningsverk inom vars verksamhetsområde den utländska cirkusen, den motsvarande föreställningen eller den ambulerande djurutställningen inreser till Finland.

20 b § (13.3.2003/220)

Ansökan om tillstånd för djurpark, permanent eller ambulerande djurutställning samt cirkus samt beviljande och återkallande av tillstånd

En ansökan om tillstånd för djurpark, permanent eller ambulerande djurutställning samt cirkus skall innehålla

- 1) uppgift om de djurarter och det antal djur som verksamheten omfattar,
- 2) utredning om förvaringsutrymmen för djuren, samt
- 3) utredning om hur djurens skötsel kommer att ordnas.

Utöver vad som bestäms i 1 mom. skall en ansökan om tillstånd för djurpark innehålla information om vilken av de i 20 § 3 mom. avsedda uppgifterna för att skydda den vilda faunan och bevara den biologiska mångfalden som anläggningen kommer att delta i. En beskrivning av de programnummer som djuren deltar i och en utredning om vilka konster djuren gör vid föreställningen skall fogas till en ansökan om tillstånd för cirkus.

Tillstånd för djurpark, permanent eller ambulerande djurutställning samt cirkus beviljas, om verksamheten uppfyller de krav på förvaringsutrymmen för och skötseln av djuren som ställs i denna lag och med stöd av den. En ytterligare förutsättning för tillstånd att hålla djurpark är att kraven i 20 § 3 mom. uppfylls och för tillstånd att hålla cirkus att de krav på behandlingen av djuren som ställs i denna lag och med stöd av den uppfylls. Tillståndet kan förenas med villkor som behövs från djurskyddssynpunkt. Tillståndet kan återkallas och anläggningen eller en del av den stängas, om den som bedriver verksamheten väsentligt åsidosätter de krav på djurskydd eller de tillståndsvillkor som ställs i denna lag eller med stöd av den, eller om verksamheten inte längre uppfyller förutsättningarna för beviljande av tillstånd och den som bedriver verksamheten inte rättar olägenheterna inom en skälig tid som utsätts av tillsynsmyndigheten. Tillståndet kan likväl omedelbart återkallas och anläggningen eller en del av den omedelbart stängas om det är en nödvändig förutsättning för att säkerställa djurens välbefinnande. Regionförvaltningsverket ska inspektera djurparker, permanenta djurutställningar, ambulerande djurutställningar och cirkusar innan verksamheten inleds och

innan tillstånd återkallas eller något annat avgörande fattas som väsentligt ändrar tillståndets innehåll eller som gäller tillståndets giltighetstid. Regionförvaltningsverket ska genom regelbundna inspektioner övervaka att tillståndsvillkoren iakttas. (22.12.2009/1477)

Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet kan närmare bestämmelser utfärdas om

- 1) de djurskyddskrav som ställs på förvaringsutrymmena för samt skötseln och behandlingen av djur i djurparker, permanenta eller ambulerande djurutställningar och på cirkusar,
- 2) det närmare innehållet i uppgiften för djurparkerna att bidra till skyddet av den vilda faunan och bevarandet av den biologiska mångfalden i enlighet med 20 § 3 mom.

21 § (22.12.2009/1477)

Farmer för produktion av kött, ägg och avelsdjur

Genom förordning av statsrådet föreskrivs vilka vilda däggdjurs- och fågelarter som får farmuppfödas i syfte att producera kött, ägg eller avelsdjur för kött- eller äggproduktion.

Verksamhetsidkaren ska i god tid innan verksamheten inleds eller avslutas eller förändras väsentligt göra en skriftlig anmälan till det regionförvaltningsverk inom vars verksamhetsområde farmen är belägen om sådan farmuppfödning som syftar till att producera kött, ägg eller avelsdjur för kött- eller äggproduktion och som gäller vilda däggdjur eller fåglar eller deras avkomma som har fötts i fångenskap och som hör till en art vilken lever i naturtillstånd.

Närmare bestämmelser om anmälan till regionförvaltningsverket och om de utredningar som ska bifogas den utfärdas genom förordning av statsrådet. Jord- och skogsbruksministeriet kan vid behov bestämma att anmälan ska göras också vid annan farmuppfödning än sådan som avses i denna paragraf.

22 §

Förbud mot farmuppfödning

Genom förordning kan farmuppfödning av djur i produktionssyfte förbjudas av djurskyddsskäl.

23 § (22.12.2009/1477)

Farmuppfödning i viltvårdssyfte

Den som i viltvårdssyfte idkar farmuppfödning av vilda däggdjur eller fåglar eller deras avkomma som har fötts i fångenskap och som hör till en art vilken lever i naturtillstånd ska i god tid innan verksamheten inleds eller avslutas eller förändras väsentligt göra en skriftlig anmälan till det regionförvaltningsverk inom vars verksamhetsområde farmen är belägen.

Närmare bestämmelser om anmälan till regionförvaltningsverket och om de utredningar som ska bifogas den utfärdas genom förordning av statsrådet.

24 § (22.12.2009/1477)

Yrkesmässigt eller annars storskaligt hållande av sällskaps- eller hobbydjur

Den som bedriver yrkesmässig eller annars storskalig försäljning av hundar, katter eller övriga sällskaps- eller hobbydjur ska i god tid innan verksamheten inleds eller avslutas eller förändras väsentligt göra en skriftlig anmälan till det regionförvaltningsverk inom vars verksamhetsområde verksamheten bedrivs.

Vad 1 mom. föreskriver om försäljning av djur gäller också förmedling, uthyrning, uppfödning, träning och dressyr av djur samt omhändertagande av djur för förvaring och vård och meddelande av undervisning i användningen av djur.

Närmare bestämmelser om vilket slag av verksamhet som ska anses vara yrkesmässig eller annars storskalig kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

Närmare bestämmelser om anmälan till regionförvaltningsverket och om de utredningar som ska bifogas den utfärdas genom förordning av statsrådet.

25 § (22.12.2009/1477)

Föreskrifter om anmälningspliktig verksamhet och förbjudande av verksamhet

Regionförvaltningsverket kan, efter att ha granskat en i 21, 23 eller 24 § avsedd anmälan, meddela verksamhetsidkaren föreskrifter som behövs för förebyggande av olägenheter i samband med djurskyddet. Om verksamheten inte uppfyller de krav som ställs i denna lag eller som bestäms eller föreskrivs med stöd av den och om verksamhetsidkaren inte avhjälpes bristfälligheterna i verksamheten inom utsatt tid, kan regionförvaltningsverket efter att ha hört verksamhetsidkaren förbjuda bedrivandet av verksamheten.

26 § (13.3.2003/220)

Förande av förteckning

Den som bedriver verksamheten skall föra en uppdaterad förteckning över de djurarter och djur som verksamheten enligt 20, 20 a, 21, 23 eller 24 § omfattar. Förteckningen skall på begäran uppvisas för de tillsynsmyndigheter och djurskyddsövervakare som nämns i 3 kap. Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet får närmare föreskrifter meddelas om förande av förteckningen och om de uppgifter som skall införas i den.

26 a § (8.4.2011/321)

Bokföring av produktionsdjur

Den som äger eller håller produktionsdjur ska föra bok över den medicinska behandling som getts produktionsdjuren och över antalet döda djur.

Bokföringen över den medicinska behandlingen av produktionsdjur som hålls för livsmedelsproduktion ska bevaras i minst fem år och bokföringen över antalet döda djur och bokföringen över den medicinska behandlingen av produktionsdjur som inte hålls för livsmedelsproduktion ska bevaras i minst tre år efter utgången av det år då den senaste anteckningen om ett djur gjordes i bokföringen. Bokföringen ska på begäran visas upp för regionförvaltningsverket, kommunalveterinären, den tjänsteinnehavare som utövar tillsyn

över hälsoskyddet i kommunen, polisen, besiktningsveterinären, gränsveterinären och djurskyddsövervakaren.

Närmare bestämmelser om bokföringen över antalet döda djur får utfärdas genom förordning av statsrådet.

26 b § (8.4.2011/321)

Behörigheten för dem som håller broilrar och handledning av dem som hanterar broilrar

En fysisk person som håller broilrar och ansvarar för skötseln av minst 500 fåglar ska ha kompetens som motsvarar minst en examensdel, fastställd av Utbildningsstyrelsen, med specialisering på slaktfjäderfä och ett intyg över kompetensen utfärdat av en utbildningsanordnare som undervisnings- och kulturministeriet har beviljat tillstånd att ordna grundläggande yrkesutbildning eller yrkesinriktad tilläggsutbildning. Med broiler avses en fågel av arten *Gallus gallus* som föds upp för slakt.

De som äger eller håller broilrar ska förse de personer som de anställer eller anlitar för att sköta och hantera broilrar med instruktioner om och handledning i krav som gäller broilrars välbefinnande.

26 c § (8.4.2011/321)

Uppfödningstillstånd för broilrar

Utöver vad som i lagen om ett system för identifiering av djur (238/2010) föreskrivs om anmälningar av djurhållningsplatser och om registrering av uppgifter, ska den som äger eller håller broilrar lämna uppgifter om de delar av uppfödningstillståndet där broilerflockar föds upp (*uppfödningssavdelning*) för registrering i registret över djurhållningsplatser.

Den förteckning som avses i 21 § i lagen om ett system för identifiering av djur ska föras separat för varje uppfödningssavdelning, och av den ska framgå

- 1) antalet insatta broilrar och den tillgängliga ytan för dem,
- 2) broilrarnas ras eller hybrid, om denna är känd,
- 3) antalet avlivade broilrar samt dödsorsakerna för de broilrar som påträffats döda, om dessa är kända, samt
- 4) antalet broilrar som finns kvar i flocken efter det att broilrar avlägsnats för försäljning eller slakt.

Om djurtätheten för broilrar överstiger 33 kilogram levande vikt per kvadratmeter, ska den som äger eller håller broilrarna göra en skriftlig beskrivning av produktionssystemet i broileruppfödningstillståndet, vilken ska innehålla tekniska uppgifter om byggnaderna och deras anordningar. Beskrivningen ska hållas uppdaterad och på begäran visas upp för regionförvaltningsverket. Den djurtäthet som tillämpas i uppfödningstillståndet eller en ändring av djurtätheten och viktiga uppgifter om produktionssystemet ska anmälas till regionförvaltningsverket senast 15 dagar innan den första flocken sätts in i stallen. Sådana

förändringar i produktionssystemet som kan påverka broilrarnas välbefinnande ska utan dröjsmål anmälas till regionförvaltningsverket.

För att djurtätheten ska få höjas så att den överstiger 39 kilogram levande vikt per kvadratmeter och är högst 42 kilogram levande vikt per kvadratmeter förutsätts att det vid djurskyddsinspektionerna i broileruppfödningstallet under de senaste två åren inte har uppdragats någon sådan verksamhet som strider mot bestämmelserna om djurskydd, att den som äger eller håller broilrarna tillämpar riktlinjer för god praxis och att dödligheten bland broilrarna är tillräckligt låg. Om ingen inspektion har gjorts i broileruppfödningstallet under de senaste två åren, ska minst en inspektion göras innan djurtätheten får höjas.

När de som äger eller håller broilrar sänder broilrar till slakt ska de till slakteriet lämna de uppgifter om flockens förvaringsutrymme och om flocken som behövs för bedömningen av broilrarnas välbefinnande.

Närmare bestämmelser om beskrivningen av produktionssystemet i broileruppfödningstallet, om viktiga uppgifter om produktionssystemet, om de krav som gäller djurtätheten för broilrar, om riktlinjer för god praxis, om omständigheter som ska beaktas när det gäller dödligheten bland broilrar samt om de uppgifter om flocken som ska lämnas till slakteriet utfärdas genom förordning av statsrådet.

27 §

Kringföringshandel

Det är förbjudet att idka kringföringshandel med djur.

28 §

Import av djur

Jord- och skogsbruksministeriet kan förbjuda import av djur av djurskyddsskäl. Importen kan förbjudas, om förhållanden som är godtagbara från djurskyddssynpunkt inte kan ordnas för djuren eller om djurhållningen i övrigt åsamkar djuren lidande. Jord- och skogsbruksministeriet kan också förbjuda försäljning och innehav av sådana djur som inte får importeras.

Ett djur som har importerats i strid med förbudet i 1 mom. skall återsändas eller avlivas på djurägarens eller innehavarens bekostnad, eller beträffande det förfaras på ett sätt som Livsmedelssäkerhetsverket godkänner. (28.4.2006/300)

Livsmedelssäkerhetsverket eller regionförvaltningsverket kan bestämma att åtgärder enligt 2 mom. ska utföras på djurägarens eller innehavarens bekostnad. Bestämmelser om tvångsutförande finns i övrigt i viteslagen (1113/1990). (22.12.2009/1477)

29 § (29.12.2006/1430)

29 § har upphävts genom L 29.12.2006/1430.

30 § (29.12.2006/1430)

30 § har upphävts genom L 29.12.2006/1430.

31 § (20.1.2006/63)

31 § har upphävts genom L 20.1.2006/63.

32 §

Avlivning av djur

Avlivning av djur skall ske så snabbt och smärtfritt som möjligt.

Genom förordning kan utfärdas närmare stadganden om avlivning av djur. Genom förordning kan också stadgas att jord- och skogsbruksministeriet får meddela närmare föreskrifter om detta.

33 §

Slakt och därtill anslutna åtgärder

Djur får inte åsamkas onödigt lidande eller onödig smärta eller plåga när de hanteras eller förvaras i slakteriet, på slaktplatsen eller någon annanstans i samband med slakt, vid bedövning eller vid blodavtappning. Djuret skall ha bedövats eller avlivats på behörigt sätt före blodavtappningen. Sådana särskilda slaktmetoder som används på religiösa grunder och där blodavtappningen inleds samtidigt som djuret bedövas är dock tillåtna så som närmare stadgas genom förordning. Djuret får inte utsättas för andra åtgärder i anslutning till slakten förrän det har dött.

Godkända slakterier samt godkända slaktplatser skall ha ett ändamålsenligt utrymme för slakt och blodavtappning av påfallande sjuka eller skadade djur.

Genom förordning kan utfärdas närmare stadganden om behörigheten för dem som utför slakt och åtgärder som föregår den, om de utrymmen i slakteriet eller på slaktplatsen där djur hanteras, om behandlingen och hanteringen av djur vid slakt samt om bedövning och blodavtappning. Genom förordning kan också stadgas att jord- och skogsbruksministeriet får meddela närmare föreskrifter om dessa.

3 kap

Myndigheter

34 § (28.4.2006/300)

Jord- och skogsbruksministeriet

Jord- och skogsbruksministeriet leder och övervakar i egenskap av högsta myndighet verkställigheten och tillsynen över efterlevnaden av denna lag samt med stöd av den utfärdade bestämmelser.

34 a § (28.4.2006/300)

Livsmedelssäkerhetsverket

Livsmedelssäkerhetsverket leder och övervakar i egenskap av centralförvaltningsmyndighet verkställigheten och tillsynen över efterlevnaden av denna lag samt med stöd av den utfärdade bestämmelser.

35 § (22.12.2009/1477)

Regionförvaltningsverket

Regionförvaltningsverket svarar inom sitt verksamhetsområde för verkställigheten och tillsynen över efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

36 §

Lokala myndigheter

Kommunalveterinären, den tjänsteinnehavare som utövar tillsyn över hälsoskyddet i kommunen och polisen övervakar att denna lag samt med stöd av den utfärdade stadganden och bestämmelser följs i kommunen.

37 §

Besiktningveterinären och gränsveterinären

Besiktningveterinären övervakar att denna lag samt med stöd av den utfärdade stadganden och bestämmelser följs i slakterier och på slaktplatser som har godkänts med stöd av kötthygienlagen (511/94).

Gränsveterinären övervakar att denna lag samt med stöd av den utfärdade stadganden och bestämmelser följs på gränsövergångsstället, på utreseplatsen och inom området för en veterinär gränskontrollstation. (20.12.1996/1194)

KötthygienL 511/1994 har upphävts genom L 1195/1996. Se LivsmedelsL 23/2006.

38 § (22.12.2009/1477)

Djurskyddsövervakare

Regionförvaltningsverket kan på de villkor som det föreskriver bevilja rätt att i egenskap av djurskyddsövervakare verkställa inspektioner enligt 39 § åt den som genom sin utbildning eller genom praktisk erfarenhet har förvärvat tillräcklig förtrogenhet med den djurart som är föremål för inspektionen och de djurskyddskrav som ställs på djurhållningen av arten och som har genomgått Livsmedelssäkerhetsverkets djurskyddsövervakarkurs om utförande av djurskyddsinspektioner. I enlighet med djurskyddsövervakarens kompetens kan inspektionsrätten gälla antingen en enskild djurart eller flera djurarter. Djurskyddsövervakaren har inte rätt att verkställa inspektioner på områden som omfattas av hemfriden.

Djurskyddsövervakaren svarar för en skada som han eller hon vållar vid en inspektion i enlighet med vad som föreskrivs i skadeståndslagen (412/1974), och djurskyddsövervakaren ska ha en försäkring för eventuella skador som uppstår vid inspektionerna. Bestämmelserna

om straffrättsligt tjänsteansvar tillämpas på djurskyddsövervakare då de verkställer inspektioner enligt denna lag.

Regionförvaltningsverket kan återkalla rätten att verkställa inspektioner, om djurskyddsövervakaren försummar att iaktta de villkor som regionförvaltningsverket ställt eller annars på ett väsentligt sätt bryter mot sina förpliktelser när det gäller inspektionen. Rätten kan också återkallas av annan grundad anledning.

4 kap

Tillsyn

39 § (22.12.2009/1477)

Inspektion

Om det finns anledning att misstänka att ett djur sköts, behandlas eller används i strid med denna lag eller bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats med stöd av den, har regionförvaltningsverket, kommunalveterinären, den tjänsteinnehavare som utövar tillsyn över hälsoskyddet i kommunen, polisen och djurskyddsövervakaren rätt att verkställa inspektion.

Även utan misstanke har regionförvaltningsverket, kommunalveterinären, den tjänsteinnehavare som utövar tillsyn över hälsoskyddet i kommunen, polisen och djurskyddsövervakaren rätt att verkställa inspektion vid cirkusar, djurparker, permanenta och ambulerande djurutställningar, djurtävlingar, tillställningar som avses i 16 § 4 mom. samt förevisningar och föreställningar där djur medverkar samt på platser där verksamhet enligt 21, 23 eller 24 § bedrivs. Även utan misstanke har besiktningsveterinärer rätt att verkställa inspektion i alla förvaringsutrymmen för djur inom ett slakteri- eller slaktplatsområde.

Den som verkställer en inspektion har rätt att få tillträde till de utrymmen där djuren hålls och att utan ersättning ta de prov som behövs för inspektionen. Vid inspektionen kan djuret, dess förvaringsplats samt föda, dryck, utrustning och redskap för djuret inspekteras.

På områden som omfattas av hemfriden får i denna paragraf avsedd inspektion eller provtagning utföras endast av en myndighet och endast om det är nödvändigt för utredande av de omständigheter som inspektionen gäller samt om det finns anledning att misstänka att djurets ägare eller innehavare gjort sig skyldig till straffbart förfarande som strider mot denna lag. Djurskyddsövervakaren kan inom ramen för sin inspektionsrätt vid behov bistå en myndighet vid verkställandet av en inspektion på ett område som omfattas av hemfriden.

40 §

Råd

Den som verkställer en inspektion skall genom råd till djurets ägare eller innehavare sträva efter att främja djurets välbefinnande och verka för att lindriga missförhållanden i djurskyddshänsende som uppdagats vid inspektionen avhjälps.

Besiktningsveterinären skall ge i 1 mom. avsedda råd på slakteri- eller slaktplatsområdet till den som bär ansvaret för att missförhållandena uppkommit.

41 § (22.12.2009/1477)

Anmälningar

Om djurskyddsövervakaren vid en inspektion finner att denna lag eller med stöd av den utfärdade bestämmelser eller föreskrifter har överträtts, ska han eller hon anmäla detta till regionförvaltningsverket, kommunalveterinären, den tjänsteinnehavare som utövar tillsyn över hälsoskyddet i kommunen eller polisen, vilka vid behov ska vidta åtgärder enligt 42–44 §.

Om besiktningsveterinären misstänker att denna lag eller bestämmelser eller föreskrifter som har utfärdats med stöd av den har överträtts vid en djurhållningsenhet som levererar djur till slakt, ska han eller hon anmäla detta till det regionförvaltningsverk inom vars verksamhetsområde djurhållningsenheten är belägen.

41 a § (8.4.2011/321)

Bedömning av broilrars välbefinnande

Besiktningsveterinären ska se till att uppgifterna om de broilrar som anlänt till slakteriet samt antalet broilrar som är döda vid ankomsten till slakteriet registreras vid slakteriet.

Vilken inverkan de förhållanden under vilka broilrar hålls och andra motsvarande faktorer har på broilrarnas välbefinnande bedöms utifrån dödligheten inom flocken och den bedömning av hudinflammation på trampdynorna som görs i samband med köttbesiktningen (*faktorer som beskriver broilrars välbefinnande*).

Om bedömningen av broilrarnas välbefinnande visar att välbefinnandet försämrats under uppfödningen, ska besiktningsveterinären underrätta den som äger eller håller broilrarna samt det regionförvaltningsverk inom vars verksamhetsområde djurhållningsenheten är belägen om detta. Dessa ska vidta lämpliga åtgärder.

Närmare bestämmelser om faktorer som beskriver broilrars välbefinnande och om hur dessa faktorer påverkar djurtätheten för broilrar samt om bedömningen av broilrars välbefinnande och om besiktningsveterinärens anmälan utfärdas genom förordning av statsrådet.

42 § (22.12.2009/1477)

Förbud och föreskrifter

Om det vid en inspektion enligt 39 § eller annars konstateras att denna lag eller med stöd av den utfärdade bestämmelser eller föreskrifter har överträtts, får regionförvaltningsverket, kommunalveterinären, den tjänsteinnehavare som utövar tillsyn över hälsoskyddet i kommunen, besiktningsveterinären, gränsveterinären eller polisen förbjuda djurets ägare eller innehavare att fortsätta med eller upprepa det förfarande som strider mot denna lag eller mot bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats med stöd av den och ålägga djurets ägare eller innehavare att fullgöra sin skyldighet inom utsatt tid.

Utöver vad som föreskrivs i 1 mom. får regionförvaltningsverket bestämma att den som äger eller håller broilrar ska vidta de korrigerande åtgärder som behöver vidtas i broilrarnas förvaringsutrymme med tanke på broilrarnas välbefinnande, om de faktorer som beskriver

broilrars välbefinnande visar att välbefinnandet försämrats under uppfödningen. Regionförvaltningsverket får bestämma att djurtätheten för broilrarna ska minskas, om de faktorer som beskriver broilrars välbefinnande visar att välbefinnandet hos broilrarna försämrats i minst två av tre på varandra följande flockar under uppfödningen, eller om det konstateras att den som äger eller håller broilrarna har brutit mot denna lag eller de bestämmelser som utfärdats med stöd av den. Om det har bestämts att djurtätheten för broilrarna ska minskas, ska regionförvaltningsverket underrätta besiktningsveterinären om detta. (8.4.2011/321)

43 § (22.12.2009/1477)

Vite och hot om tvångsutförande

Regionförvaltningsverket kan på eget initiativ eller på begäran av kommunalveterinären, den tjänsteinnehavare som utövar tillsyn över hälsoskyddet i kommunen, besiktningsveterinären eller polisen förena ett förbud eller ett åläggande som har meddelats med stöd av 42 § med vite eller med hot om att den försummade åtgärden vidtas på den försumliges bekostnad.

Bestämmelser om vite och hot om tvångsutförande finns i övrigt i viteslagen.

44 § (22.12.2009/1477)

Brådskande åtgärder

Om det behövs av djurskyddsskäl, får regionförvaltningsverket, kommunalveterinären, den tjänsteinnehavare som utövar tillsyn över hälsoskyddet i kommunen, besiktningsveterinären, gränsveterinären eller polisen med avvikelse från 42 § vidta omedelbara åtgärder för att trygga ett djurs välbefinnande. I detta syfte kan för djuret skaffas vård någon annanstans eller en skötare eller foder eller andra ämnen som är absolut nödvändiga för djurets välbefinnande eller, om detta inte är möjligt eller ändamålsenligt, djuret avlivas eller sändas till slakt eller säljas på auktion eller på annat sätt till gängse pris.

45 §

Hörande

Innan ett beslut enligt 42 eller 43 § fattas skall djurets ägare eller innehavare ges tillfälle att bli hörd. Innan åtgärder enligt 44 § vidtas skall djurets ägare eller innehavare ges tillfälle att bli hörd endast om denne kan anträffas omedelbart. Djurets ägare eller innehavare skall underrättas om beslutet.

46 §

Omhändertagande och förstöring

Regionförvaltningsverket, kommunalveterinären, den tjänsteinnehavare som utövar tillsyn över hälsoskyddet i kommunen, besiktningsveterinären och polisen har rätt att omhänderta anordningar, redskap och ämnen som avses i 12 §. I fråga om hörande av anordningens, redskapets eller ämnets ägare eller innehavare före beslutet om omhändertagande samt om delgivning av beslutet gäller på motsvarande sätt vad som föreskrivs om dem i 45 §.

(22.12.2009/1477)

Om någon annan i denna lag avsedd tillsynsmyndighet än polisen har verkställt ett omhändertagande enligt 1 mom., skall den anordning, det redskap eller det ämne som omhändertagits omedelbart lämnas till polisen.

En anhållningsberättigad tjänsteman får bevisligen förstöra eller låta förstöra anordningar, redskap och ämnen enligt 12 § som kan tas i beslag, om det är sannolikt att anordningarna, redskapen eller ämnena skulle komma att dömas förverkade till staten och saknar betydande värde.

47 § (22.7.2011/843)

Beslag

Beträffande beslag av djur samt av anordningar, redskap och ämnen som avses i 12 § gäller tvångsmedelslagen (806/2011). Trots vad som i 7 kap. 13 § i tvångsmedelslagen bestäms om förvaring av det beslagtagna får ett djur som tagits i beslag omedelbart avlivas, säljas eller annars överlåtas, om dess värde är obetydligt eller om det inte är möjligt eller ändamålsenligt att ordna dess skötsel.

47 § har ändrats genom L 843/2011, som träder i kraft 1.1.2014. Den tidigare formen lyder:

47 § (26.10.2001/891)

Beslag

Beträffande beslag av djur samt av anordningar, redskap och ämnen som avses i 12 § gäller tvångsmedelslagen (450/1987). Utan hinder av vad som i 4 kap. 10 § tvångsmedelslagen bestäms om förvaring av ett beslagtaget föremål får ett djur som tagits i beslag omedelbart avlivas, säljas eller annars överlåtas, om dess värde är obetydligt eller om det inte är möjligt eller ändamålsenligt att ordna dess skötsel.

48 §

Utredningar och undersökningar

Livsmedelssäkerhetsverket och regionförvaltningsverket får för tillsynen över att denna lag och med stöd av den utfärdade bestämmelser följs eller för fullgörande av skyldigheter enligt ett internationellt avtal som är förpliktande för Finland eller då Europeiska gemenskapens lagstiftning förutsätter detta förordna tjänsteveterinärer att utföra utredningar och undersökningar i sådana djurhållningsenheter där djur hålls för idkande av näring samt i slakterier och på slaktplatser. (22.12.2009/1477)

Den som utför utredningen eller undersökningen har rätt att få tillträde till de utrymmen där djur hålls samt till de förråd och andra utrymmen som hänför sig till djurhållningen. Djurhållningsenhetens ägare eller innehavare samt slakteriets eller slaktplatsens ägare eller innehavare är skyldig att bistå den som utför utredningen eller undersökningen samt att, vid behov skriftligen, lämna de upplysningar som denne begär.

Vad som i 1 och 2 mom. bestäms om rätten för veterinärer att få tillträde till den djurhållningsenhet, det slakteri eller den slaktplats där utredningen eller undersökningen skall

utföras gäller också utländska inspektörer då ett internationellt avtal som är förpliktande för Finland eller Europeiska gemenskapens lagstiftning förutsätter detta. (29.12.2006/1430)

Livsmedelssäkerhetsverket har rätt att närvara vid de utredningar och undersökningar som avses i denna paragraf och följa genomförandet av dem. (8.4.2011/321)

49 § (29.12.2006/1430)

Utförande av inspektioner, utredningar och undersökningar

Inspektioner, utredningar och undersökningar enligt denna lag skall om möjligt utföras så att de inte orsakar onödiga olägenheter för djuren, djurhållningsenhetens ägare eller innehavare eller djurhållningsenhetens verksamhet.

50 §

Handräckning

Polisen skall vid behov ge tillsynsmyndigheterna samt djurskyddsövervakarna handräckning vid tillsynen över denna lag och de stadganden och bestämmelser som utfärdats med stöd av den, om de hindras från att utföra sitt övervakningsuppdrag och om undanröjande av hindret förutsätter att polisbefogenheter används.

Dessutom är tullverket på gränsveterinärens begäran skyldigt att ge gränsveterinären handräckning vid utförandet av uppgifter som följer av denna lag samt av stadganden och bestämmelser som utfärdats med stöd av den. (20.12.1996/1194)

Kommunalveterinären ska vid behov ge polisinsättningen handräckning vid verkställigheten av förverkandepåföljd som gäller djur. (14.1.2011/15)

5 kap

Ändringssökande

51 § (22.12.2009/1477)

Besvär

Ändring i ett beslut som Livsmedelssäkerhetsverket, regionförvaltningsverket, kommunalveterinären, den tjänsteinnehavare som utövar tillsyn över hälsoskyddet i kommunen, en besiktningsveterinär, en gränsveterinär och polisen har fattat med stöd av denna lag får sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Besvär över beslut som fattats med stöd av denna lag ska behandlas i brådskande ordning.

52 § (2.9.2005/710)

Verkställighet

I beslut som fattas med stöd av 28, 42–44 eller 46 § får föreskrivas att beslutet skall följas trots att ändring söks, om inte besvärsmyndigheten bestämmer något annat. Över ett sådant beslut av förvaltningsdomstolen som enbart gäller verkställighet och genom vilket verkställigheten av det överklagade beslutet förbjuds eller avbryts får besvär anföras hos högsta förvaltningsdomstolen endast i samband med huvudsaken.

6 kap

Påföljder

53 § (14.1.2011/15)

Hänvisningsbestämmelser som gäller straff

Bestämmelser om straff för djurskyddsbrott finns i 17 kap. 14, 14 a och 15 § i strafflagen (39/1889).

54 § (29.12.2006/1430)

Djurskyddsförseelse

Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet

- 1) behandlar ett djur i strid med 3–6, 8, 32 eller 33 § eller bestämmelser och föreskrifter som har utfärdats med stöd av dem,
- 2) använder anordningar, redskap eller ämnen som avses i 12 § och som är förbjudna,
- 3) i strid med 7 eller 9–11 § vidtar en åtgärd som avses i dem, eller
- 4) importerar eller försöker importera ett djur i strid med förbudet i 28 §,

ska, om inte gärningen utgör brott enligt 17 kap. 14, 14 a eller 15 § i strafflagen eller strängare straff för gärningen föreskrivs någon annanstans i lag, för *djurskyddsförseelse* dömas till böter.

(14.1.2011/15)

För djurskyddsförseelse döms också den som uppsåtligen eller av oaktsamhet

- 1) bryter mot ett förbud mot tillverkning, import, försäljning eller överlåtelse enligt 12 § eller mot ett förbud som avses i eller utfärdats med stöd av 7 § 3 mom., 13 § 1 mom., 16 § 3 mom. eller 18, 19, 22, 25 eller 27 §,
- 2) bryter mot ett djurhållningsförbud eller är mellanhand för någon annan för kringgående av djurhållningsförbud, eller
- 3) försummar en skyldighet som avses i eller som ålagts med stöd av 13 § 2 mom., 14 §, 16 § 1 mom., 17 §, 20 § 2 mom., 20 a § 2 mom., 21 § 2 eller 3 mom., 23, 24, 26 eller 26 a §, 26 c § 1, 3 eller 5 mom. eller 64 §.

(8.4.2011/321)

55 § (14.1.2011/15)

Djurhållningsförbud

Bestämmelser om djurhållningsförbud finns i 17 kap. 23 § i strafflagen.

Om någon har meddelats djurhållningsförbud eller fullföljdsdomstolen har förbjudit verkställigheten av ett djurhållningsförbud, ska domstolen göra anmälan om avgörandet till Rättsregistercentralen. Genom förordning av justitieministeriet föreskrivs det vid behov om domstolens skyldighet att göra anmälan genom registrering av uppgifter om sina avgöranden i registret över avgöranden och meddelanden om avgöranden i justitieförvaltningens riksomfattande informations-system eller genom överföring av uppgifterna till Rättsregistercentralen. På registreringen och överföringen tillämpas lagen om justitieförvaltningens riksomfattande informationssystem (372/2010) och vad som föreskrivs med stöd av den.

56 § (21.5.1999/662)

56 § har upphävts genom L 21.5.1999/662.

57 § (14.1.2011/15)

Förverkandepåföljd

Bestämmelser om förverkandepåföljder som har samband med djurskyddsbrott finns i 17 kap. 23 a § i strafflagen.

7 kap

Särskilda stadganden

58 §

Kostnader

Djurets ägare eller innehavare skall betala de kostnader som åtgärder enligt 42 och 44 §§ föranleder. Om djuret har sålts eller sänts till slakt eller om annan inkomst av djuret har fåtts, skall kostnaderna dras av från försäljningspriset eller från den övriga inkomsten av djuret, och återstoden ges till djurets ägare eller innehavare.

De kostnader som åtgärder enligt 44 § föranleder kan av särskilda skäl betalas i förskott av det anslag som i statsbudgeten har reserverats för veterinärvård. Djurets ägare eller innehavare ansvarar för den slutliga betalningen av kostnaderna enligt vad som föreskrivs i 1 mom.

(28.4.2006/300)

Kostnaderna får indrivnas utan dom eller beslut i den ordning som stadgas om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg. Om kostnaderna inte kan indrivnas, ersätts de av statens medel.

59 § (16.10.2009/767)

Ersättning till kommunen

Bestämmelser om ersättning som av statens medel ska betalas till kommunen för en inspektion som kommunalveterinären verkställt med stöd av 39 § eller en utredning eller undersökning som kommunalveterinären har utfört med stöd av 48 § finns i 23 § i veterinärvårdslagen (765/2009).

60 § (29.12.2006/1430)

60 § har upphävts genom L 29.12.2006/1430.

61 §

Skadestånd

För skada som kommunalveterinären eller den tjänsteinnehavare som utövar tillsyn över hälsoskyddet i kommunen eventuellt vållar när de utövar tillsyn över att denna lag eller med stöd av den utfärdade stadganden och bestämmelser följs svarar staten enligt vad skadeståndslagen (412/74) stadgar om offentliga samfunds skadeståndsansvar.

På statens rätt att av kommunalveterinären och den tjänsteinnehavare som utövar tillsyn över hälsoskyddet i kommunen uppbära det belopp som staten har betalt till en skadelidande iakttas i tillämpliga delar vad skadeståndslagen stadgar om arbetsgivarens regressrätt gentemot arbetstagaren.

Vad som bestäms i 1 och 2 mom. tillämpas också i fråga om ersättande av skada som eventuellt har vållats av en veterinär som Livsmedelssäkerhetsverket eller regionförvaltningsverket har förordnat att utföra uppgifter enligt denna lag samt i fråga om återkrav av ersättningarna. (22.12.2009/1477)

62 § (21.5.1999/662)

Utlämnande av sekretessbelagda uppgifter

Den som vid tillsynen över att denna lag eller med stöd av den utfärdade bestämmelser följs eller vid utförandet av en utredning eller undersökning enligt 48 § har tagit del av uppgifter om en enskilds eller en sammanslutnings ekonomiska ställning, affärs eller yrkeshemlighet eller om en enskilds personliga förhållanden får utan hinder av bestämmelserna om sekretess i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet lämna ut uppgifterna till

- 1) tillsynsmyndigheter för utförande av uppgifter enligt denna lag,
- 2) åklagar-, polis- och tullmyndigheterna för utredning av brott,
- 3) utländska organ och inspektörer som förutsätts av ett internationellt avtal som är bindande för Finland eller av Europeiska gemenskapens rättsordning, då avtalet eller rättsordningen förutsätter detta.

63 §

Anmälningsskyldighet

Om det är skäl att misstänka att denna lag eller med stöd av den utfärdade stadganden eller bestämmelser har överträtts, skall de tillsynsmyndigheter som avses i denna lag omedelbart underrätta polisen härom.

64 §

Uppsiktsskyldighet

Vårdnadshavare och andra som har uppsikt över barn som inte har fyllt 15 år skall se till att barnet inte behandlar djur på ett sätt som strider mot denna lag och mot stadganden och bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

65 §

Närmare stadganden

Närmare stadganden om verkställigheten av denna lag utfärdas genom förordning.

8 kap

Ikraftträdelse- och övergångsstadganden

66 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1996.

Genom denna lag upphävs djurskyddslagen av den 27 januari 1971 (91/71) jämte ändringar samt förordningen den 10 maj 1968 om kringföringshandel med husdjur (280/68) jämte ändringar.

Förordningen den 20 december 1985 om försöksdjursverksamhet (1076/85), som har utfärdats med stöd av 9 § 1 mom. och 11 § 2 mom. i den lag som upphävs, förblir i kraft.

Ärenden som är anhängiga när denna lag träder i kraft behandlas enligt de stadganden som gällde vid denna lags ikraftträdande.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

67 §

Övergångsstadganden

Den som när denna lag träder i kraft bedriver verksamhet enligt 21 § 2 mom., 23 § 1 mom. eller 24 § 1 mom. skall inom ett år från ikraftträdandet anmäla verksamheten till länsstyrelsen.

Verksamhetsidkare som när denna lag träder i kraft transporterar djur i förvärvssyfte skall ansöka om tillstånd enligt 30 § inom sex månader från ikraftträdandet.

Kommunen skall se till att skötseln av djur enligt 15 § 1 mom. ordnas inom två år från det att lagen har trätt i kraft.

RP 36/95, JsUB 10/95, RSv 7/96

Ikraftträdelsestadganden:

20.12.1996/1194:

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1997.

RP 187/1996, JsUB 17/1996, RSv 208/1996, Rådets direktiv 90/675/EEG; EGT nr L 373, 31.12.1990, s. 1, rådets direktiv 91/496/EEG; EGT nr L 268, 24.9.1991, s. 56, rådets direktiv 85/73/EEG; EGT nr L 32, 5.2.1985, s. 14, rådets direktiv 93/118/EEG; EGT nr L 340, 31.12.1993, s. 15, rådets direktiv 94/64/EG; EGT nr L 368, 31.12.1994, s. 8, rådets direktiv 95/24/EG; EGT nr L 243, 11.10.1995, s. 14, rådets direktiv 95/52/EG; EGT nr L 265, 8.11.1995, s. 16, rådets direktiv 96/43/EG; EGT nr L 162, 1.7.1996, s. 30

24.7.1998/594:

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999.

RP 6/1997 och RP 117/1997, LaUB 3/1998, StoUB 2/1998, RSv 60/1998

21.5.1999/662:

Denna lag träder i kraft den 1 december 1999.

RP 30/1998, FvUB 31/1998, RSv 303/1998

26.10.2001/891:

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.

RP 80/2000, LaUB 14/2001, RSv 94/2001

13.3.2003/220:

Denna lag träder i kraft den 31 mars 2003.

Anläggningar som har verksamhet när denna lag träder i kraft och som motsvarar definitionen på djurpark i 20 § 1 mom. skall ordna sin verksamhet så att de senast den 30 september 2003 tillhandahåller allmänheten information om de förevisade arterna och deras naturliga livsmiljöer. Därtill skall dessa anläggningar, för justering av tillståndsvillkoren, senast den 30 september 2003 anmäla till den länsstyrelse som beviljat tillståndet, vilken uppgift de kommer att delta i för att i enlighet med 20 § 3 mom. bidra till att skydda den vilda faunan och bevara den biologiska mångfalden. Den länsstyrelse som beviljat tillståndet justerar före utgången av 2003, utan separat ansökan, tillstånden för djurparker och permanenta djurutställningar så att de motsvarar denna lag.

I 26 a § 1 mom. avsedda produktionsenheter för hönsägg som har verksamhet när denna lag träder i kraft skall anmäla de uppgifter som avses i 26 a § 2 mom. till hönsgårdsregistret senast den 30 april 2003. Produktionsenheter som inlämnat anmälan inom denna tidsfrist skall registreras senast den 31 maj 2003. Från och med den 1 juni 2003 får hönsägg som är avsedda som människoföda inte för att släppas ut på marknaden produceras i produktionsenheter som inte har införts i hönsgårdsregistret.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

RP 209/2002, JsUB 15/2002, RSv 273/2002, Rådets direktiv 1999/74/EG (31999L0074); EGT nr L 203, 3.8.1999, s. 53, rådets direktiv 1999/22/EG (31999L0022); EGT nr L 94, 9.4.1999, s. 24, kommissionens direktiv 2002/4/EG (32002L0004); EGT nr L 30, 31.1.2002 s. 44

2.9.2005/710:

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 2005.

På sökande av ändring i ett beslut som meddelats av en förvaltningsmyndighet före denna lags ikraftträdande tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

RP 112/2004, RP 5/2005, FvUB 13/2005, RSv 91/2005

20.1.2006/63:

Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2006.

RP 32/2005, JsUB 8/2005, RSv 193/2005

28.4.2006/300:

Denna lag träder i kraft den 1 maj 2006.

Länsstyrelsen svarar för att djurskyddsövervakarnas inspektionsrättigheter motsvarar bestämmelserna i 38 §. Av den som före denna lags ikraftträdande har beviljats den rätt som avses i 38 § 1 mom. krävs dock inte genomgång av en kurs för djurskyddsövervakare.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

RP 203/2005, JsUB 2/2006, RSv 31/2006

29.12.2006/1430:

Denna lag träder i kraft den 5 januari 2007.

RP 160/2006, JsUB 11/2006, RSv 185/2006, Rådets förordning (EG) nr 1255/1997 (31997R1255); EGT nr 174, 2.7.1997, s. 1, rådets förordning (EG) nr 1/2005 (32005R0001); EGT nr L 3, 5.1.2005, s. 1

16.10.2009/767:

Denna lag träder i kraft den 1 november 2009.

RP 81/2009, JsUB 7/2009, RSv 116/2009

22.12.2009/1477:

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

RP 161/2009, FvUB 18/2009, RSv 205/2009

9.4.2010/238:

RP 188/2009, JsUB 1/2010, RSv 16/2010

14.5.2010/387:

Denna lag träder i kraft den 1 december 2010.

RP 102/2009, LaUB 2/2010, RSv 21/2010

14.1.2011/15:

Denna lag träder i kraft den 1 mars 2011.

RP 97/2010, LaUB 18/2010, RSv 170/2010

8.4.2011/321:

Denna lag träder i kraft den 1 maj 2011.

Åtgärder som krävs för verkställigheten av denna lag får vidtas innan lagen träder i kraft.

Av personer som före den 30 juni 2010 har minst tre års praktisk erfarenhet av att sköta broilrar krävs inte i 26 b § avsedd utbildning. En sådan person ska inom ett år från denna lags ikraftträdande av regionförvaltningsverket ansöka om intyg som styrker likvärdigheten med utbildningen. Till ansökan ska fogas en sådan redogörelse över förvärvad praktisk erfarenhet som krävs för att intyget ska beviljas.

I fråga om broileruppfödningstillstånd som är verksamma när denna lag träder i kraft ska en anmälan enligt 26 c § 1 mom. göras senast 15 dagar innan följande möjliga flock sätts in i stallet.

I fråga om broileruppfödningstillstånd som är verksamma när denna lag träder i kraft och vilkas djurtäthet överstiger 33 kilogram levande vikt per kvadratmeter, ska en beskrivning av produktionssystemet enligt 26 c § 3 mom. göras inom en månad efter att denna lag trätt i kraft.

I de uppfödningsskolor för broilrar som är verksamma när denna lag träder i kraft får den djurtäthet, på högst 42 kilogram levande vikt per kvadratmeter, som tillämpats i

broileruppfödningstallet vid ikraftträdandet av lagen tillämpas, om den som äger eller håller uppfödningstallet har ett produktionskontrakt med ett slakteri och villkoren för det kvalitetssystem som slakteriet förutsätter iakttas vid broileruppfödningen.

I fråga om broileruppfödningstall som är verksamma när denna lag träder i kraft ska en anmälan enligt 26 c § 3 mom. om den djurtäthet som tillämpas i broileruppfödningstallet göras och viktiga uppgifter om produktionssystemet lämnas till regionförvaltningsverket inom en månad från det att denna lag har trätt i kraft. Anmälan ska vid behov åtföljas av en redogörelse för produktionskontrakt och kvalitetssystem.

RP 296/2010, JsUB 33/2010, RSv 341/2010, Rådets direktiv 2007/43 EG (32007L0043) ; EGT nr L 182, 12.7.2007, s. 19, Rådets direktiv 98/58 EG (31998L0058) ; EGT nr L 221, 8.8.1998, s. 23, Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 (32004R0882) ; EGT nr L 165, 30.4.2004, s. 1

22.7.2011/843:

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2014.

RP 222/2010, LaUB 44/2010, RSv 374/2010